

[Lilli Gyldenkilde]

over, at det er noget ganske nyt herinde og derfor nok vil komme som et chok for de fleste. Men jeg synes, at det er udmærket, at man kan blive klogere i udvalget.

Jeg skal kort sige et par ord om boligydelsen også. Allerede ved første behandling af forslaget om boligydelsen var vi i SF meget skeptiske. Efter udvalgsarbejdet må jeg sige, at den skepsis ikke er blevet mindre. Ikke mindst boligydelsen for ejerne synes jeg vil kræve en del administration, og denne administration skal jo opbygges nu under socialministeriet. Det finder jeg betænkeligt, og derfor er vi gået med til at stille ændringsforslag gående ud på, at boligydelsen for lejere bliver i boligministeriet, men hviler på de principper, der ligger i lovforslaget, og at boligydelsen for ejere bliver, så man kan få en udvidet brug af »lex Erhard«-reglen. Det synes jeg var en meget bedre måde at gøre det på.

Jeg skal kort sige, at vi kan stemme for nogle af de ændringsforslag, der forbedrer forholdene for pensionister i pensionistboliger, samt for ændringsforslagene om toiletforholdene, for jeg er nu ikke helt sikker på, at det kun drejer sig om toiletter på landet. Vi kan også tilslutte os, at det sociale udvalg skal have mulighed for at anbefale boligydelse til pensionister i kælderlejligheder.

Tove Jørgensen (DKP):

Det er uægtelig besynderligt, at socialdemokratiet i den grad er fikseret af et samarbejde med VKR, at man ikke har fundet det nødvendigt at forsøge sig med et andet flertal omkring pensionslovene. Ganske vist foretog man en partirunde, hvor man snakkede med partierne enkeltvis, men det kunne kun betragtes som skinmanøvrer; forhandlinger blev der aldrig tale om. Der kom aldrig noget ændringsforslag frem i socialudvalget, før der forelå et fuldt færdigt forlig med VKR.

Det er egentlig fantastisk, at disse 4 partier har kunnet trække på socialministeriets økonomisk-statistiske konsulent helt uden om socialudvalget. De har kunnet få deres forslag vurderet, få sat penge på dem osv. helt uden om udvalget. Den service har ikke været til rådighed for de øvrige partier, hvad også fru Yvonne Herløv Andersen var inde på. Vi har ikke kunnet få den samme ekspertbistand stillet til rådighed. Det er egentlig

synd, ikke for partierne, men for pensionisterne, for det er min inderste overbevisning, at havde socialdemokratiet villet gå i socialudvalget og forhandle dér, havde første trin af pensionsreformen ikke fået den sociale slagside, som det gennem forliget med VKR har fået. Der er tale om små forbedringer i forhold til det oprindelige lovforslag, men det siger jo ikke så forfærdelig meget.

Det kan undre, at hr. Albertsen – er det ikke pensionisternes ven, han kalder sig? – kan erklære sig tilfreds med noget, han kalder et ansvarligt forlig. Det kan ligeledes undre, at hr. Albertsen giver sig til at revse CD og kristeligt folkeparti, fordi de ikke er sociale nok, ikke så asociale som socialdemokratiet. For hvad ligner det, at partier, der normalt stemmer til højre for socialdemokratiet, i denne sag har følt sig ansvarlige, ikke over for de gamle partier, men over for pensionisterne, der så sandelig ikke har for meget. Det tjener kun disse partier til ros og socialdemokratiet til det modsatte.

Der er altså nogle partier, der har ment, at der kun er politisk vilje til at bruge 940 mill. kr. på pensionisterne, og så skal disse penge i hvert fald ikke ødes på pensionister, der i forvejen har dobbelt så meget i indtægt som en pensionist uden anden indtægt end pensionen.

Der er alt for meget hykleri med, når hr. Albertsen hævder, at det er partierne omkring det alternative forlig, der er asociale. For hvad er det, forligspartierne gør? De giver et ægtepar med over 38.000 kr. i årlig indtægt en forhøjelse på 1.412 kr. årligt til hver, altså 2.824 kr. ud over de 1.488, som alle ægtepar får.

Det samme forhold gælder for de enlige. En pensionist med en indtægt svarende til grundbeløbet på årsbasis får 1.308 kr. plus 525 kr., medens et ægtepar uden indtægt får i alt 1.100 kr. og enlige uden indtægt 525 kr. årligt.

Når vi så ser på det forlig, et stort mindretal er blevet enig om, er der ikke nogen undskyldning for, hvad socialdemokratiet er gået ind på. Det har vist sig, at der kunne skabes et bredt forlig på de 940 mill. kr., et forlig, der gav pengene til alle de pensionister, der ikke har indtægter ud over pensionen – det drejer sig om over halvdelen af samtlige pensionister – og som gav forhøjelser til pensionister med mindre indtægter ved